

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 976/2021
11.03.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Марине Милановић и Добриле Страјина, чланова већа, у потупку расправљања заоставштине иза пок. АА, бив. из ..., одлучујући о ревизији наследне учеснице ББ, чији је пуномоћник Снежана Мишовић Гуцуња, адвокат у ..., изјављеној против решења Вишег суда у Суботици Гж 218/20 од 18.09.2020. године, у седници одржаној 11.03.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија наследне учеснице ББ изјављена против решења Вишег суда у Суботици Гж 218/20 од 18.09.2020. године.

Образложење

Решењем о наслеђивању Основног суда у Сенти О 332/20 од 08.06.2020. године, расправљена је заоставштина иза пок. АА и утврђено да исту чине некретнине, 1/1 дела непокретности уписане у ЛН ... КО ..., парцелни број ...,, земљиште под зградом – објектом у површини од 02 а 46 м2 (породична стамбена зграда – бр. зграде 1) и земљиште уз зграду – објекат у површини од 03 а 48 м2 и по правном основу завештајног наслеђивања, ББ, рођ. ББ1, од оца ВВ и мајке ГГ, рођене ГГ1, наследница по завештању некретнине 1/1 дела непокретности уписане у ЛН ... КО ..., парцелни број ..., ... и земљиште под зградом – објектом у површини од 01 а 00 м2 (помоћна зграда – број зграде 2), ДД, од оца ЂЂ и мајке ЕЕ, рођене ЕЕ1, рођак оставиље, који наслеђује део помоћне зграде – пословне просторије која има улаз са уличне стране површине од 48,70 м2 и ББ, рођ. ББ1, од оца ВВ и мајке ГГ, рођене ГГ1, наслеђује део помоћне зграде – просторију иза пословне просторије која има улаз са дворишне стране површине 51,30 м2, покретне ствари, новчана средства на текућем рачуну код „...“ са припадајућом каматом сходно пословној политици банке и новчана средства на девизном рачуну код „...“ са припадајућом каматом сходно пословној политици банке, наслеђују по правном основу наслеђивања ЖЖ, од оца ЂЂ и мајке ЕЕ, рођене ЕЕ1, рођак оставиље у 2/8 делова, ДД, ЗЗ, ИИ и ЈЈ, сви са по 2/8 делова.

Решењем Вишег суда у Суботици Гж 218/20 од 18.09.2020. године, жалба тестаменталног наследника ДД је усвојена и првостепено решење о наслеђивању преиначено у делу у ком је као заоставштина иза пок. АА расправљена некретнина уписана у ЛН бр. ... КО ..., земљиште под зградом – објектом у површини од 02 а 46 м2,

земљиште под зградом – објектом у површини од 01 ара, земљиште уз зграду – објекат у површини од 03 а 48 м2, са уписаним објектима, породична стамбена зграда број 1 и помоћна зграда број 2, тако што: 1) земљиште под зградом – објектом у површини од 02 а 46 м2 са породичном стамбеном зградом број 1, наслеђује по правном основу тестаменталног наслеђивања ББ, рођ. ББ1 у 1/1 дела; 2) земљиште под зградом – објектом у површини од 0,1 ара са помоћном зградом број 2 која у природи представља пословне просторије у улици ... број ..., наслеђује по правном основу тестаменталног наслеђивања ДД у 1/1 дела; 3) земљиште уз зграду – објекат у површини од 0,3 ара 48 м2 наслеђује по правном основу тестаменталног наслеђивања ББ и ДД, сразмерно укупној површини припадајућих објеката и земљишту потребном за редовну употребу објекта.

Против правоснажног другостепеног решења, наследна учесница ББ је изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права.

Наследни учесник ДД је поднео одговор на ревизију. Трошкове за састав одговора није тражио.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку, који се примењује на основу члана 506. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11, 49/2013-УС, 74/2013-УС, 55/14, 87/18 и 18/20), а који се примењује на основу члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Овај оставински поступак инициран је смртовницом од 20.10.2010. године.

За оцену права на ревизију против правоснажног решења другостепеног суда у оставинском поступку, меродавна је вредност коју је странка означила у предлогу као вредност заоставштине, а уколико вредност предмета није утврђена, меродавна је вредност на коју је одређена, односно плаћена судска такса.

Кад предмет тужбеног захтева није новчани износ, а право за изјављивање ревизије зависи од вредности предмета спора, тужилац је дужан да у тужби означи вредност предмета спора, како је то прописано у члану 33. став 2. Закона о парничном поступку, који се и у конкретном случају примењује сходно одредби члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку. Ако је тужилац то пропустио да учини, онда је за оцену дозвољености ревизије меродавна вредност предмета спора на основу које је одређена или плаћена судска такса.

Како до окончања поступка пред првостепеним судом није означена вредност предмета, учесницима је одређена судска такса за расправљање заоставштине према тарифном броју 7. Закона о судским таксама. Тако одређена вредност предмета не прелази законом прописан цензус за изјављивање ревизије према одредби члана 403. став 2. ЗПП којом је прописано да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, па ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога Врховни касациони суд је одлучио као у изреци на основу одредбе члана 414. ЗПП.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић